

MODERNÍ UMĚNÍ

(Výstava Veraikonu, Dům umělců. Vystavují: J. Čapek, V. Hofman, V. Špála, J. Zrzavý, A. Moravec, J. Kroha, F. Duša, R. Kremlička, P. Kotík, J. Kubíček, B. Fuchs, E. Hnilička, V. Patzák, A. Porket, F. Pořícký, K. Roškot.)

Současné české malířství jest dílem umělců porůznu rozptýlených — není spolku a soubory mladého umění nejsou časté. Po Neumannově Červnu bude to patrně ohlášený časopis *Musaion*, jenž kolem sebe seskupí mladé malíře. Od stávajících malířských společností nelze očekávati žádných uměleckých činů, jejich úpadek přiměje dříve nebo později umělce k pospolitému vystoupení, moderní tvorbě bude prospěšno, stane-li se tak záhy.

Výstava Veraikonu není zcela úplná, z poloviny jest její úroveň více než dobrá, druhá část vystavených prací není moderní, ani krásná v jiném smyslu.

Práce Špálova ukazuje umění, jež obsahuje vše, k čemu se obrátilo. Země a dny — vytvořeny pevně a sličně prostředky tak jednoduchými — jeví se jako nová skutečnost.

Hofmanových prací nepřehlédnete, jsou budovány a jejich řeč je tak výrazná jako holý soud. — Jan Zrzavý, sám okouzlen, jímá svojí něhou. — J. Čapek vystavuje obrazy, jež přičiňují k jeho úspěchu nové uznání. — Obrazy Moravcovy jsou cituplné, pevné a měkké, zdá se, že k nim malíř přistupoval ve šťastné chvíli a že dovedl bez přerušení výtvarné souvislosti malbu ke konci. — R. Kremlička vidí velmi zajímavě, leč jeho ženy jsou snad příliš tělesné a živočišné. — Vystavené práce Kubíčkovy nerozmnožují v podstatě znaků jeho umění. — Dílo J. Krohy uvádí umělce nemalých schopností, jeho kubizující malba usiluje o prostorové vymezení těles, leč malířův způsob je poněkud neklidný a hlučný, malba se vzdouvá a někdy tříští záměr jako ze svévole.